

[Hassing Jørgensen.]

en Maade, der udelukker det solidariske Ansvar. Det er en Opgave, som venter paa Løsning igennem de store Banker i Forbindelse med Seddelbanken. Jeg har tidligere fremsat Bemærkninger i den Henseende og skal ikke her begynde paa at skitsere, hvorledes dette Forhold burde ordnes, men det er efter min Mening ikke paa nogen Maade tilfredsstillende ordnet gennem den nuværende industrielle Kreditforening.

Disse Betragtninger fører ogsaa til den Anskuelse, at det Privilegium, der her i Lovforslaget tillægges Kreditforeningerne til at føre Navnet Kreditforening eller Kreditkasse, er noget for snævert. Der er god Grund til at vente, at der kunde fremkomme Realkreditinstitutioner med særlige Formaaler, som det vilde være vanskeligt at forholde saadanne Benævnelser som Kreditkasse, Hypotekbank eller lignende.

Gennem Lovforslagets § 9 tilsigtes der den Reform at lade Vurderingen af Panterne foretage udelukkende af Vurderingsmænd, der vælges af Direktionen. Flere ærede Medlemmer har udtalt sig i Tilslutning dertil. Det ærede Medlem Hr. Hasle var ikke saa tilfreds med denne Bestemmelse. Jeg tror nu, det ærede Medlem Hr. Hasle ikke helt vurderer Faren ved, at disse Vurderingsmænd kan være under Indflydelse af nuværende og dermed i Virkeligheden ogsaa af kommende Debitorer. Der kommer let til Afgørelse Forhold, gældende imellem Laansøgerne og Vurderingsmændene, hvad der ikke er af det gode. Og noget lignende kan i øvrigt siges om det Forhold, at Medlemmer af Repræsentantskabet foretager Indstilling med Hensyn til Laan. Man kan med Rette sige, at det er gaaet meget godt. Det er gaaet meget godt; men jeg tror rigtignok, at hvis ikke Direktionerne i de forskellige Kreditforeninger havde vist en ganske overordentlig Selvstændighed og meget stor Ansvarsfølelse i deres Administration, saa vilde det ikke være gaaet saa godt, som det er gaaet.

I Lovforslagets § 10 forbydes det Direktører, Repræsentanter, Vurderingsmænd og Revisorer at beklæde mere end eet af disse Hverv. En saadan Bestemmelse synes mig meget naturlig, og derfor er jeg noget forundret over, at der dog er en Undtagelsesbestemmelse, hvorefter Stillingerne som Repræsentant og Revisor kan forenes, naar der desuden findes 2 Revisorer, som ikke er Repræsentanter. Det forekommer mig, at man roligt helt kunde stryge denne Bestemmelse.

Der findes endvidere et tilsvarende Forbud imod, at Direktører, Vurderingsinspektører og Vurderingsmænd deltager i Behandlingen af Laanesager — et Forbud, som jeg heller ikke skal gøre nogen principiel Indvending imod; men jeg er dog noget bange for en Bestemmelse som den følgende, der paabyder, at de nævnte Personer og Foreningens Tjenestemænd ikke direkte eller indirekte maa medvirke ved Ordningen af Laanesager i vedkommende Forening for Laansøgere mod særskilt Betaling eller paa en saadan Maade, at det medfører forretningsmæssig Fordel for de paagældende. Jeg er bange for, at denne Bestemmelse, for saa vidt angaar Direktionen, er noget for vidtgaende. Direktionerne i Kreditforeninger — og det gælder ogsaa i Hypotekforeninger — vil i Regelen bestaa af en administrerende Direktør og 1 eller 2 Meddirektører, og for disse Meddirektørers Vedkommende maa man dog vist i Regelen gaa ud fra, at denne Direktørstilling ikke kan være tilstrækkeligt for dem, at de maa have anden personlig Virksomhed ved Siden af, at de f. Eks. — hvad der af og til har været Tilfældet — driver Sagførervirksomhed; og en saadan Sagfører vil, ikke mindst i en Provinsby, være en overordentlig værdifuld og sagkyndig Støtte for Direktionen.

Det forekommer mig, at det er lovligt vidtgaende at forlange, at en Mand, som driver Sagførerforretning og tillige er Medlem af Direktionen for en Kreditforening eller en Hypotekforening, overhovedet ikke maa kunne beskæftige sig med Laanesager. Der maa kunne findes en Ordning, hvorved man ikke udsætter sig for Misbrug paa dette Omraade. Selvfølgelig skulde den administrerende Direktør og Foreningens Funktionærer være udelukket fra at drive saadan Virksomhed.

I § 12 foreslaas det i Overensstemmelse med Kommissionens Flertal, at Indenrigsministeriet overtager Tilsynet med Kreditforeningerne, og af den følgende Paragraf ses det, at dette Tilsyn skal have et ganske betydningsfuldt Omfang, hvad jeg sympatiserer med. Men jeg finder dog Anledning til at henlede Opmærksomheden paa den Mindretalsindstilling, som er foretaget af Direktør Boldsen, og hvorefter Tilsynet skulde udøves af et Tilsynsraad. Dette har hverken Ministeriet eller Flertallet kunnet tiltræde, og jeg finder ogsaa, at den Institution, som Direktør Boldsen her har foreslaaet, er alt for omfattende — om jeg saa maa sige; dette Forslag synes jeg er mere vidtgaende end fornødent, men jeg